

quod quedam dicitur esse in patre. quodam in filio. quedam in spiritu sancto. Et quoniam nihil magis est in voluntate quam ipsa voluntas. et voluntas ipsa est origo peccati. nullum peccatum est a deo voluntarium et mere sic est illud quod provenit ex corruptione existente involuntate. Cum enim duplex dicatur involuntarium. scilicet per violentiam et per ignorantiam. per defectum potentie. secundum per defectum scientie quoniam voluntas sola corruptione sua. licet possit resistere. et sciat hoc malum esse aliquod eligere. tunc dicitur peccare ex certa malicia. et tale peccatum mere peccat ex improbitate voluntatis liberi arbitrii et directe impugnat gratiam spiritus sancti per quam fit remissio peccati. et quia mere peccat ex libertate arbitrii ideo non habet colore excusationis. et propterea modicum et quasi nihil dicitur ei quod puniatur de pena relaxati. quia vero directe impugnat gratiam spiritus sancti per quam fit remissio peccati. ideo dicitur irremissibile. non quia nullo modo possit remitti. sed quia quantum est de se directe est impugnantium medicamentum et remedium per quod fieri habet remissio peccati. Et quoniam peccati remissio fit a deo per gratiam penitentiale in ecclesiastica unitate. ideo differentie huius peccati accipiuntur secundum quod directe impugnat illa tria. Aut enim impugnat ipsam gratiam penitentiale in se. Aut in operatione ad deum a qua datur. Aut in operatione ad ecclesiam in qua suscipitur. Si vero in cooperatione ad unitatem ecclesie. sic quia unitas ecclesie consistit in spe. fide. et caritate. siue in gratia et veritate. sic est duplex peccatum. scilicet invidia sine gratia et impugnetur verita-

tis agnitione. Si in operatione ad deum dante. cum vniuse vie eius quantum ad iustificationem maxime sint misericordia et veritas sic est duplex peccatum. vnum quod impugnet misericordiam. et hoc est desperatio. aliud quod impugnet iusticiam. et hoc est impietatis presumptio. Si vero impugnet ipsam gratiam penitentiale in se secundum se. sic est duplex. quia gratia penitentiale facit reuelare a peccatis commissis et precauere a committendis. Contra primum est obstinatio mentis. Secundum est inpenitentia finalis. secundum quod finalis impietas dicitur propositum non penitendi. sic enim est spiritus peccati in spiritu sancto. Secundum autem quod finalis impietas dicitur continuationem peccati usque in finem. sic est sequela omnium mortalium que in hac vita non remittuntur. et maxime omnium spiritus peccati in spiritu sancto. et sic omne peccatum in initium sumit a superbia et assumptione siue finem habet in finali impietate. in qua quod puenerit corrumpit in gehennam. a qua quidem in penitentia finali nullus peccator mortalis potest liberari. nisi inueniat gratiam mediatoris christi. et ideo incarnatione ipsius desiderabat vniuersitas saluandorum. cui est honor et gloria in secula seculorum Amen.

Explicit tertia pars.

Incipit quarta pars de incarnatione verbi

Capitulum primum.

De ratione que decuit verbum incarnari

Postquam predicta sunt alia que de trinitate dei de creatura mundi et corruptione peccati restat nunc aliquid breuiter dicere de incarnatione verbi per quod quidem verbum incarnatum facta est salus et reparatio generis humani. non quia aliter deus

nō potuerit hūanū gen⁹ saluare
 v^l liberae. h̄ qz null⁹ ali⁹ mod⁹ ita
 congru⁹ a dueniēs eāt ipfi repatoī
 a repabili. a repationi. Rō autē
 ad itelligētiā p̄d cōy h̄ ē. qz cū p^m
 p̄n^m effectiuū rez nō potuerit n^o
 decuit eē nisi deū. a n̄ min⁹ sit res
 cōditas reparare q̄ in eē p̄ducē. sic
 nō min⁹ ē bñ eē q̄ simplr eē. de cō
 tūssimū fuit rez p̄n^m repatiū eē
 deū sūmū. vt sic oīa creauerat de⁹
 p̄verbū icreatū. sic oīa recreaēt p
 v̄bū icarnatū. Qm̄ ergo de⁹ oīa
 facit potēter. sapienter optime. si
 ue beniuolēt. decuit vt sic repararet
 repanda. q̄ suā potētiā a sapiāz
 a beniuolētiā oñdēt. Quid at po
 tenti⁹ q̄ diūgē extrema sūme dis
 tātia iynā p̄sonā. Quid sapiēt⁹
 a congruēti⁹ q̄ q̄ ad p̄fectōez tot⁹
 vniūsi fieret diūctio p̄mi a vltimi
 v̄bi. s. dei. qd̄ ē oīm p̄n^m. et hūane
 natūe q̄ fuit vltia oīm creaturaz.
Quid beniuolēt⁹ q̄ q̄ dñs pp̄e
 ferui salutē accipiat formā ferui.
 imo h̄ tante benignitatis ē. vt nihil
 clementi⁹. nihil amicabili⁹. nihil
 benigni⁹ cogitari possit. dueniēti
 ssim⁹ ergo erit h̄ mod⁹ dō repa
 tori. pp̄e amēdandā dīmā potētiā
 sapiāz beniuolētiā. Rnes⁹ qz hō
 cadēs i culpā aūteāt se a recessēāt
 a p̄n^o potētissio. sapiētissimo a be
 nignissimo. iō corrueāt i infirmitatē
 ignorātiā a malignitatē. ac p̄ h̄ de
 spūali effect⁹ ē carnal. aialis a sen
 sual. iō iēpt⁹ ē ad dīmā v̄tutē imis
 tandā. ad lucē cognoscēdā ad bo
 nitatē diligēdā. ad h̄ igr q̄ hō ab

isto statu repet. cōgruētissim⁹ fuit.
 vt ei ddescedēt p̄mū p̄n^m red dēdo
 se illi. noscibile. aiabile. a imitabi
 le. Et qz hō carnal. aial. a sensual
 nō noueāt. n^o amabat. n^o seq̄bat⁹
 nisi sibi. p̄portionalia a cōsilia. ideo
 ad t̄pandū hoiez de h̄ statu. v̄bū
 caro factū ēvt ab hoie q̄ caro eāt
 et cognosci possit a amari a imitari
 ac p̄ h̄ a hō deū cognoscēs a amās
 a imitās t̄mediaret⁹ a moebo p̄cti
Postremo qz hō p̄fecte repari
 nō poteāt. nisi reuiparet mētis in
 innocētiā dei amicitū a suā excel
 lētiā q̄ soli dō subrāt. a h̄ n̄ potuit
 fieri nisi p̄ deū i fōz hui. iō cōgruū
 fuit v̄bū icarnai. Excellētiā nāqz
 reuipare nō poteāt nisi repator
 est de⁹. qz si mera creatūā tūc hō
 est s̄biect⁹ mere creatūe. et sic nō
 reuiparet statū p̄ois excellentie.
 Amicitia qz dei reuipare n̄ pote
 rat nisi p̄ mediatorē dueniētē qui
 manū possit ponē i v̄trūqz. a v̄triqz
 p̄ti cōformis eē. a v̄tusqz amic⁹. et
 iō sic filis dō p̄ dimitatē. sic filis
 hoī p̄ hūanitatē. Innocentiā v̄o
 mētis t̄cupaē n̄ poteāt nisi dimis
 sa culpa quā dmittē nō decebat
 dīmā iusticiā. nisi p̄ satisfactōz cō
 dignā. a qz satisfaccē n̄ poteāt nisi
 de⁹ p̄ toto hūano gñe. n^o debebat
 nisi hō q̄ peccauēāt. iō congruētissimū
 fuit hūanū gen⁹ repai. p̄ deū
 hoiez natū de gñe ade. Qm̄ ergo
 excellētia reuipari n̄ poteāt nisi p̄
 repatorē excellētissimū. nec amicitia
 refozrari poteāt nisi p̄ me
 diatorē amicabilissimū. nec inno

centia recuperari poterat nisi p satisfactorē sufficiētissimū. excellētissimū? autē repator nō est nisi sit de? amicitabilissimū? mediator nō est nisi sit homo. sufficiētissimū? satisfactor nō est nisi sit de? piter et hō. dgruissima fuit nrē repacōni incarnatio vbi. vt sic gen? hūanū i eē exierat p vbu icreatū. a i culpā ceciderat deserēdo vbu ispiratū sic a culpa resurgēt p vbu incarnatū

Capitulū. ij.

De incarnatione verbi q̄tū ad vniōnē naturay

Quoniam igit vbu incarnatū tria nob cōsiderāda occur rūt. s. vniō naturay pleni tudo carismatū. a p pēssio passio nū. ppter redimēdū gen? hūanū

Circa naturay vniōnē h tria cōsiderāda sūt. ad itelligēdū icarnationis misterii. s. op? mod? a tps

De tpe aut h tenēda sūt h; fidē xpianā. s. q̄ incarnatio ē opatio trinitatis p quā fit assūptio carnis a dimitate. a vniō dimitatis cū carne. ita q̄ assūptio nō tm ē carnis sensibil. h etiā spūs rōnal h m potentia vegetādi. sentiēdi. et intelligēdi. ita etiā q̄ vniō nō fit in vni tate natuē h p sone. nō hūane sed dīne. nō assūpte h assumētis. nō p sone cuiuslibet h p sone soli? vbi in q̄ tāta fuit vniō vt q̄cqd dē de filio dei. dicat de filio hoīs. a econ uerso. hīs tñ exceptis. in q̄b? ex pmitur vniō vel claudis negatio.

Nō aut ad itelligētiā p dōy h est. qz icarnationis op? nō solū ē

a p? p n? in q̄tū ē effectiuū in pdu cendo. vey etiā in q̄tū repatiuū re mediādo. satisfaciēdo. a recōsiliādo. **Q**m ergo icarnatio in q̄tū di cit aliquē effectū ē a pmo p n? qd oia fact rōe sūme v̄tutis. et sūma v̄tusa opatio vniōta est et idiuisa oimode in trib? p sōnis. hinc ē q̄ necē est icarnacōnis opationē a tota trinitate manāe. **Q**z vō est a p? p n? in q̄tū ē repatm. remediādo a totū gen? hūanū lapsū fue rat. a viciatū nō solū rōne aīe. vey etiā a carnis. hinc ē q̄ necē fuit q̄ totū assumeret vt totum curaret

Et qm nob magis nota ē pars carnis a magis a deo distat. vt ex p sōis fiat noīa? a maior expmat hūiliatio a pfūdiōr explicet dig tū. hinc ē q̄ op? illd nō aīatio h icarnatio noīat. **R**urs? qz est a p? p n? in q̄tū ē repatiuū satisfaci endo. et satisfactio nō fit nisi ab eo q̄ debet a p t. a nō debet nisi hō. nec p t nisi de?. oportuit q̄ i satisfac tione fil eēt d̄ursus vtriusqz nāe dīne. s. et hūane. **E**t qz ipossibile ē q̄ dīna natuā cōcurrat cū alia. sic ps ad cōstitutionē tēij. nec q̄ ipsa tūseat i aliā naturā n? alia natura tūseat in ipsā. p pē simplicitatē et imutabilitatē ipsi? perfectissimā. **H**inc est q̄ deitas a hūanitas nō vniūtur in vni tate natuē. nec accē dētis. vniūtur igit in vni tate p sone a p postaf. **E**t qm dīna natuā i nullo supposito p t s b s i t e p t e r q̄ in p p a p postaf. id o vniō illa non p t eē in p postaf seu p sone hoīs

sed dei. ac p hoc per vnionē. p̄mū
 p̄n^m in vnā suaz ypostasiū fecit
 seipsū suppositū humane natūe ⁊
 ita vna tm̄ est ibi personalitas et
 vnitās p̄sonal̄ ex pte. s. assumētis
 Postremo. qz ē a p̄o p̄n^o vt est
 repatiūū recōciliādo. ⁊ cōciliās ē
 mediator. mediatio aut̄ p̄pe cōue
 nit dei filio. idō ⁊ incarnatio. Me
 diatoris namqz est esse mediū int̄
 hoiem ⁊ deū ad reducēdū hoiem
 ad dīnā cōgnicōz ⁊ ad dīnā cōfor
 mitatē. ad dīnā filiācōnē. Nullū
 aut̄ dect̄ magis eē mediū q̄ p̄soz
 nā q̄ p̄ducit ⁊ p̄ducit. q̄ triū ē me
 dia p̄sonaz. Nullūqz magis de
 ct̄ reducē ad dīnā cōgnicōz q̄ ver
 bū. q̄ se p̄ declarat. qd̄ est vmbile
 carni. sic ⁊ v̄bū vocā. Nullūqz ma
 gis dect̄ reducē ad cōformitatē q̄
 eū q̄ est imago patris. Nullūqz
 magis dect̄ ad filiācōnē adopti
 uā reducē q̄ filiū naturalē ac p̄ h̄
 nullū magis dect̄ fieri filiū hoīs
 q̄ ipsū filiū dei. Qm̄ igit̄ idē oīo
 est filiū hoīs ⁊ dei rōne incarnatio
 nis. ⁊ q̄cunqz vni idē sūt eadē. int̄
 se sūt eadē. hinc est qz necessario
 fit cōicatio ideomatū. nisi sit voca
 bulū in q̄ aliq̄ epugnātia icludat̄
 sic sūt illa in q̄b̄ icludit̄ respect̄
 vnionis vni? natūe ad alterā. sic
 vnire. incarnari. assumē. ⁊ assumi
 vel negatio alicui? cui? oppositū
 alteri cōpetit. sic incipe eē. creati
 et cōsilia. in q̄b̄ instātia ferē 3 res
 gulā p̄habitā. p̄p̄ causā p̄dictā.

Capitulū. iij.

De incarnatione q̄tū ad modū

O modo icarnacōnis hoc
 tenēdū ē. qz angelo nūcīz
 antiŕgimi misteriiū incar
 nationis pficiēdū ī ipsa. v̄go cre
 didit. appetijt. ⁊ cōsensit. spūscāis
 in eam supuenit ad sanctificādū.
 ad scāidandū. cui? v̄tute v̄go cō
 cepit dei filiū. quē v̄go pepit. ⁊ p̄
 partū v̄go p̄māsit. Cōcepit aut̄
 n̄ solū carnē. v̄z etiā carnē aiātā
 ⁊ v̄bo vnitā. nulli pctō obnoxā. h̄
 oīo scām ⁊ imaculatā. rōne cuius
 mē dei d̄z. et est v̄go ⁊ mē. Rō at̄
 ad intelligētā p̄dictoz h̄ ē. qz in
 carnatio est op? manās a p̄o p̄n^o
 inq̄tū ē repatiūū. mō cōgruissimō.
 mō duemētissimō. ⁊ mō cōpletissi
 mo. Dect̄ em̄ ei? sapiam opari
 cōgrue. largitatē. cōiter. ⁊ virtutē
 opari p̄fecte. Qm̄ ergo incarnas
 tio est a p̄o p̄n^o repante mō cōs
 gruissimō. ⁊ cōgru? mod? ē qz me
 dicina ex opposito respōdeat mor
 bo. et reparatio lapsui. ⁊ remediū
 no amēto. cū gen? hūanū lapsū
 fuerit p̄ diabolicā suggestiōnē. et
 p̄ cōsensū mulieris decepte. et per
 gnationē cōcupiscētiālē tūssūdētē
 originale in plem oportuit qz ecō
 t̄rio es̄ āgel? bon? suadēs bonū
 et v̄go credēs et cōsentēs in bonū
 sualū. et caritas spūscā. s. sanctifi
 cans ⁊ fecundās ad cōceptū imac
 ulatū. vt sic 3 r̄ia 3 r̄ijs curarētur.
 Ac p̄ h̄ sicut mulier p̄ dyabolū
 decepta. et p̄vix cōcupiscibile cog
 nita et corrupta tūssūdēt in oēs
 culpā. morbū. ⁊ mortē. Sic mulier
 p̄ angelū erudita. et p̄ spūscā sc̄m

sanctificata et secūdata absq; omī
 corruptōne. tā mētis q̄ corpōis
 plem generat̄ q̄ oīb? ad ipsā ve-
 nientib? daēt ḡtā. sanitatē et vitā
Rursus. qz incarnatio est a p̄mo
 p̄n° repante modo duentissimo
 nā p̄ verbū icarnatū repat laps?
 hoīm et angeloz vtpote celestū
 et trestriū et hoīm lapsus repat
 s̄m vtrūq; sexū. vt medicamentū
 fit cōe oīb? . dectissimū fuit q̄ ad
 incarnationis misterū fieret con-
 cursus angeli. mulieris et viri An-
 gelivt denūciātis. mulieris v̄ginis
 vt cōcipiētis. viri vero vt cōcepte
 plis vt sic angel? gabriel est; nun-
 cius patris et̄ni. virgo imaculata
 eēt templū spūscā. ples cōcepta
 eēt ipsa p̄sona v̄bi. ac p̄ h̄ in cōi-
 repatione oīm cōis fieret curs?
 triū de triplia iherarchia. .s. dīna
 angelica. et hūana. ad insinuādū
 nō solū emitatē dei. v̄z etiā gene-
 ralitātē b̄nificij. et liberalitatē repa-
 toris sūmi. **E**t qm̄ liberalitas spi-
 rituis cō appropat. et sanctificatio
 v̄ginis in q̄ pacta fuit v̄bi concep-
 tio. **H**inc ē q̄ licet op? illud sit a
 tota trinitate. p̄ appropationē tñ
 d̄v̄go cōcepisse de spūscō **P**os-
 tremo qm̄ est a p̄mo p̄n° repante
 mō cōpletissimo. hinc est q̄ in con-
 ceptione cōpletio debita fuit in ple-
 fuit in cōceptu. fuit et in v̄tute cōci-
 piente **Q**z cōceptio debita debet
 eē in ple. **H**inc est q̄ in instātī cō-
 ceptionis nō tñ fuit seminis deā-
 fio. v̄z etiā cōsolidatio. cōfigura-
 viuificatio p̄ animā. et deificatio

p̄ deitatē vnitā. vt sic v̄go dei filiū
 vere cōcipet p̄ vnionē carnis ad
 deitatē. mediātē spū rōnali p̄ quē
 tanq̄ p̄ mediū cōgruētē caro erat
 ydonea ad vnionē **Q**z v̄o cōple-
 tio debuit debita eē in cōceptu. tñ
 ex q̄tuor modis. tres modi p̄du-
 cendi hoīem p̄cessissent **P**rimus
 nec de viro. nec de muliē sicut adā
 sc̄ds de viro sine muliē sicut i eua.
 tera? de muliē et viro. sicut in oīb?
 cōcupiscibile natis. deuit aut̄ ad
 cōplementū nisi q̄z tñ modū ins-
 trodūci. q̄ sc̄z eēt de muliē sine se-
 mine virili p̄v̄tutē sūmi opatoris
Qz vero cōpletio debuit eē in vir-
 tute **H**inc est q̄ in cōceptione filij
 dei simul cōcurrit v̄tus inata et v̄t?
 infusa. et v̄tus increata **V**irt? in-
 nata materiā p̄parauit. v̄tus infusa
 purificādo segregauit. virt? incre-
 ata subito p̄fecit. qd̄ nō poterat a
 virtute creata nisi successiue fieri
 et sic v̄go **M**aria mat̄ fuit. cōple-
 tissimo mō ipsū dei filiū cōcipiēdo
 absq; viro. secūdate spūscō **Q**z
 em̄ in mēte virginis amor spūscā
 singularit̄ ardebat. ideo in carne
 ei? virt? spūscā miracula faciebat
 grā spūscā p̄tīm exātate. et p̄tīm
 adiuuātē naturā. p̄tīm eleuātē. iuz
 qd̄ cōcept? ille mirabil̄ exigebat.

Capitulū. iiii.

De incarnatione ḡtū ad ple-
 nitudinē tempoz

De tpe vero incarnatōnis
 h̄ tenendū ē q̄ licet deus
 in p̄n° potuerit incarnari
 noluit tñ nisi in fine tpm̄ p̄cedēte

lege natuē. et lege figurē. p̄ patri
archas et p̄phetas q̄b? et p̄ q̄s fuit
incarnatio repromissa. p̄ q̄s in
carnari dignat? est tamq̄ in fine
tēporū plenitudine. iux̄ qd̄ dicit
ap̄ls **A**t ubi venit plenitudo t̄pis
misit de? filiū. s. factū ex muliere.
factū sub lege. vt eos q̄ sub lege
erāt re. **R**ō autē ad intelligentiā
p̄dictorū hic est. qz incarnatio est
op? p̄m p̄ncipij repantis iux̄ qd̄
deet et uenit h̄m lib̄tatē arbitrij
h̄m s̄limitatē remedij. et h̄m into
gritatē vniūsi. **N**ā sapientissim?
artifex in agendo oīa hic attēdit
qm̄ ergo lib̄tas arbitrij h̄ requirit
vt ad nihil trahat in vita. sic de
buit de? gen? h̄m reparet sal
lutem iueniret q̄ vellet q̄rere sal
uatorē. q̄ vero nollet q̄rere salua
torē. n̄ salutē p̄sequēs iueniret
null? autē q̄rit medicū nisi reco
noscat se egrotā. null? q̄rit adiu
torē n̄ recognoscat se ipotētē. **Q**z
iḡt hō in p̄n̄o sui laps? adhuc sus
p̄biebat. de sc̄ia et v̄tute. ideo pre
misit de? legē natuē in q̄ vinceret
de ignorantia. **E**t p̄ cognita igno
rantia sed p̄manēte sup̄bia. de vic
tute q̄ dicebant nō deest q̄ impleat
sed deest q̄ iubet addidit legē pre
ceptis moralib? erudientē et ceri
monialib? aggrauantē vt habita
sc̄ia. et cognita ipotentia. defugēt
ad d̄inā misericordiā et gr̄ā postu
landā q̄ data est nob̄ in aduentu
x̄pi. ideo p̄ legē natuē et sc̄pture
subsequi debuit incarnatio verbi.
Cursus. qm̄ sublimitatē remedij

requirit vt credat fide firmissima. et
ametur caritate ardentissima tāq̄
mysteriū secretissimū et saluberrimū
ideo cōgruentissimū fuit vt añ x̄pi
aduentū p̄irent m̄lta testimonia
p̄phetarū tam explicita in v̄bis. q̄
implicita in figuris. vt multis et fir
mis testimonijs qd̄ erat secretū.
fiēt certū et idubitabile ad credē
dum. **P**reiret etiā multiplicia p̄
missa et ardentissima desideria. vt p̄
missū beneficiū expectaret. expec
tatū differret. dilatātū amplius
desideraret. et diu desideratū. fer
uētū amaret. et ḡtiosū suscipet et
susceptū sollicitū suaret. **P**ostre
mo qm̄ itēḡtas et p̄fectio vniūsi re
quirit vt vniūsa sint ordinata q̄tū
ad loca et q̄tū ad t̄pa. et h̄ op? in
carnationis eāt p̄fectissimū inter
oīa opa d̄ina. et p̄cessus debet eē
ab ip̄fecto ad p̄fectū. et nō eōuer
so. **H**inc ē qd̄ op? illud debuit fieri
in fine tēporū vt sicut p̄m? homo
q̄ erat totū mūdi sensibilis cōnas
mentū. vltimo fuerat conditus. s.
sexto die ad totū mūdi cōpletionē
sic sc̄s hō totū mundi reparati
cōplemētū in q̄ p̄mū p̄n̄m uigitur
cū vltimo. s. de? cū limo fieri d̄buit
in fine tēporū h̄ est in sexta etate.
que est etas apta ad exercitiū sa
pientie. et ad eneruationē concu
piscētie. et ad trāsitū a statu tur
binis ad q̄etē q̄ oīa cōpetūt sexte
etati deorsus mūdi. p̄tē incarnationē
filij dei. **Q**m̄ ergo aduēt? x̄pi
fuit in t̄pe legis gr̄a in exhibitio
ne misericordiē repromisse. et in

pn^o etatis sexte. et hec oia dicunt plenitudinē. qz lex gratie implet legē sc̄pture. ⁊ solutio pmissi implet pmissionē. ⁊ sexta etas rōne pfectionis senarij sonat in plenitudine. Hinc est qz in aduētū filij dei d̄z eē plenitudo tēporū. nō pp̄t hoc qz in ei⁹ aduētū tps̄ finiat̄ sed qz tp̄alia ministeria impleāt̄. Sicut aut̄ xp̄s nō debuit veniē in pn^o tps̄. qz aduētus eius nimis fuisse festin⁹. sic nec differre vsqz in finē vltimū. quia tūc nimis eēt tard⁹. Decebat em̄ saluatorē venire int̄ tps̄ morbi. et tps̄ iudicij vt in medio introducēt̄ tps̄ remedij. Decebat mediatorē qdā suoz mēbroz p̄cedē quedā sequi. Decebat ductorē pfectū tunc se ostendē cū eēt oportunitas currendi ad brauiū. ⁊ hoc est in fine tēporū circa tminū ⁊ approximatiōne ad finale iudiciū vt p timorē iudicij stimulat̄. et p sp̄e p̄mij attracti. et p pfectionē exēpli aīati vigorosē ⁊ pfecte seq̄mur ducem dēv̄tute i v̄tute. vsqz q̄ pueniam⁹ ad brauiū felicitatis eterne.

Capitulū. v.

De plenitudine gratie xp̄i q̄tū ad carismata in affectu.

Postq̄ innotuit nob̄ verbū incarnatū q̄tū ad vniōnē naturaz. cōsiderandū ē q̄tum ad plenitudinē carismatū sp̄ualiū. Circa q̄ p̄mo cōsiderāda est plenitudo gr̄e in affectu. deīde plenitudo sapie in intellectu. ⁊ postremo plenitudo meriti in opa et

in effectu. De plenitudine igitur gr̄e in affectu in xp̄o hec tenenda sūt. qz in xp̄o a sui cōceptione fuit plenitudo oīs gr̄e q̄tū ad gratiā singularis p̄sone. q̄tū ad gr̄iā capitū. ⁊ q̄tū ad gr̄iā vniōnis. Ita qz p gratiā singularis p̄sone habuit oīs culpe imunitatē. et q̄tū ad actū. et q̄tum ad posse. qz nō peccauit. nec potuit pct̄m habē.

Per gr̄iā vniōnis dign⁹ ē nō tm̄ felicitate glorie. v̄z etiā adoracōe latricē q̄ est cult⁹ reuerētie soli deo debite. Per gr̄iā v̄o capitis īfluit motū et sensū in vniūsos q̄ ad eū accedūt. vel p fidē rectā. vel p fidei sacramēta. siue aduētū ei⁹ p̄cesse r̄int siue fuerint sb̄secuti. nā et qui p̄ibant et q̄ seq̄bant clamabant osanna filio dauid. Rō aut̄ ad intelligentiā p̄dictoz h̄ est. qz reparatio ē opatio p̄mij p̄ncipij ita qz ab ipso emanat h̄m libertatē. ⁊ ad ipsū reformat h̄m cōformitatē ido oportet qz fiat p gr̄iā deiformitatē. gr̄iā em̄ emanat a deo libe-raliter. et reddit hoīez deiformē.

Quā ergo repatiū pn^m p gr̄iā repat. ⁊ oīs res pleni⁹ ⁊ pfecti⁹ ē in suo fonte ⁊ origine q̄ in suo v̄uulo ⁊ effectu. necesse ē qz in pn^o nr̄o repatiuo. s. xp̄o d̄no fuit oīs gr̄e plenitudo. Et qm̄ repatiū pn^m in repando nō tm̄ tenet rōnē p̄ncipij v̄z etiā medij et extremi. qdē in satisfaciēdo. medij in recōaliādo. ⁊ p̄ncipij ī influēdo. Ideo necesse est qz in xp̄o fuerit plenitudo gr̄ie rōne extremi satisfas.

clētis mediij reuōaliātis. a pncipij
 supinfluētis. **Q**m̄ igit̄ extremū
 ad satisfaciēdū idoneū. necē ē esse
 deo placēs ac p̄ h̄ ab oī pctō pfā
 imune. et h̄ nō pōt eē nisi p̄ donū
 dīne grē in aliq̄ hoīe necē fuit po
 nere in xp̄o gr̄iā ipsū s̄ficiātē a cō
 firmātē quā vocam? gr̄iā singula
 ris p̄sone. **R**urs? qm̄ mediū ad
 reuōaliādū ueniēs n̄ ē. n̄ habeat
 in se vtrāq; naturā. supiorē a inferi
 orem. s. adorabilē a adorantē. et h̄
 nullo° fieri p̄t nisi p̄ sūme digna
 tiuā a gr̄uitā vniōnē. iō necē est in
 xp̄o ponē gr̄iā sup oēm gratiā. et
 oīmodā reuerētiā venerādā. quā
 vocam? gr̄iā vniōnis. rōne cui? ē
 xp̄s hō sup oīa bñdici? de? a iō
 cultu latrē venerād? **P**ostremo
 qz p̄n^m ad ifluendū efficac̄ nō est
 nisi h̄z in se fontalē plenitudinē a
 originalē. q̄ n̄ tm̄ ē plenitudo suffi
 ciētē h̄ etiā sup habūdātē. iō necē
 est v̄bū incarnatū eē plenū grē et
 veritatis. ita qz de plenitudie eius
 accipe valeāt vniūsi iusti. sic vniū
 sa mēbra a capite accipiūt ifluen
 tiā mot? et sensus. a p̄t h̄ vocat? h̄
 gr̄iā. gr̄iā capitis. p̄ eo qz sic caput
 h̄z in se sensuū plenitudinē. a ceteris
 mēbris ē a forme. ceterisq; p̄sident
 ac ceteris a bñficiū p̄stat ifluētē
 q̄ ip̄i capiti anectūt. sic xp̄s h̄ns in
 se grē sup abūdātā. a nob̄ cōfisis
 est in nā. p̄ ceteris s̄is a iustis. a cē
 teris q̄ ad ipsū accēdūt p̄stat be
 neficiū grē a spūsc̄i. p̄ q̄ fit sens?
 a mot? in spūalib?. a qm̄ ad ipsū
 accēdē ē p̄ fidē v̄l p̄ fidei sacmētū.

et fides xp̄i eadē ē in p̄teritis p̄nti
 bus a futuris. iō rō influēdi in xp̄o
 ponit̄ respā oīm. tā p̄teritorū q̄
 p̄ntiū q̄ etiā futurorū in xp̄m cre
 detū. a in ipso renatorū q̄ p̄ fidē co
 pulatur xp̄o. a p̄ gr̄iā ifluētē fiūt
 mēbra xp̄i a tēpla spūsc̄i. ac p̄ h̄
 filij dei p̄ris cōnexi ad inuicē p̄ in
 dissolubile vniūm caritatē qz sic
 distā^a lo corū n̄ diuidit. sic n̄ diu
 turnitate tpm̄ sepat. ac p̄ h̄ ones
 iustivbiūm qz sūt. a qn̄cunq; sūt.
 vniū efficiūt cor p? xp̄i misticiū sen
 sū a motū. suscipiēdo de vno capi
 te influētē sc̄dm fontalē. radicalē
 et originalē plenitudinē oīs grē
 in ipso habitātis sicut in fonte.

Capitulū. vi.

De plenitudine sapientie xp̄i
 in intellectu

De plenitudine v̄o sapie
 xp̄i in intellectu h̄ tenēdū
 est qz in v̄bo incarnato xp̄o
 sc̄z dño nr̄o fuit oīs sapie pleni
 tudo. nō solū q̄ntū ad cognita. v̄z
 etiam q̄ ad cognoscēdi modos et
 differētias. In ipso nāq; fuit cog
 nitio spūalis ex pte deitatis. cog
 nitio sensualis ex pte sensualita
 tis et carnis. cognitio sc̄ctialis ex
 pte mētis et spūs. **E**t hec fuit tri
 plex q̄dā. s. p̄ naturā. q̄dā p̄ gr̄iā.
 et quedā p̄ gloriā. **V**n̄ sapiam ha
 buit vt de?. et vt hō. et vt aprehē
 sor. et vt viator. et vt illuminat?
 p̄ gratiā. a vt recte format? p̄ na
 turā. a ita in vniūso sūt in xp̄o qn̄q;
 modi cognoscēdi. **P**rim? est fm̄
 dīnā naturā. et h̄ modo cognouit

oia actualia et potetialia finita. et infinita. cognitione actuali et coprehensiva. scds p gloriā. et h mo cog novit oia actualia. et finita cog nitione actuali et coprehensiva. Infinita vero cognitione habituali vel excessiva. tertia est p gratiā. et hoc mo cognovit oia spectantia ad hu mani gnis redemptionē. quartus est fm naturā integriā cuiusmodi fuit in adā. et hoc mo cognovit oia que spectat ad vniūsi dstitutionē. qnt est fm sensibilē experiētā. et hoc mo cognovit oia q veniūt ad or gana sensuū fm quē modū dicit q didicit ex hijs q passus ē obediē tīā. Non aut ad itelligētā p dcoz h est. qz sicut repatiū pncipij est nos reparare p liberalissimā grām. sic etiā p puidētissimā sapiam. Quia em fm ordinē sapie cōditū fuit nō pōt absqz luce et ordine sapie repa rari. et idō sicut xps debuit eē im munis ab omni culpa. sic elōgatus debuit eē ab oī ignorātia. ac p h totate replet supne sapie. luce et clarifulgētā. q ppter cognitionē pfectā habuit fm vtrāqz naturā et potentiā cognoscitiuā. fm oīm rez existētā. Quia ergo res habēt esse in etna arte. in hūana mēte. in ppo gne. necesse fuit xpm hrē hanc triformē rez cognitionem. Quia vero res duplx pōt cognosci i arte. s. vel ab ipso artifice. vel ab alio contēplante artē. et sicut habz esse duplicat. et cognosci in mēte. etiā pter acq̄sitionē que xpo nō cōpetit ppter iperfectionē. s. vel

fm habitū inatū. vel fm habitū infusū. Hinc est qz necessariū fuit ad pfectā sapie plenitudinē qnqz modos p dcoz repetiri in xpo deo et hoīe vt in arte etna cognoscēt res p naturā deitatis. et p gloriā coprehensionis. In mēte aut sua p habitū naturalē et inatū. sic cog novit adā et angeli. et p habitū gratuitū et infusū. sicut sancti dei p spm scz illuminati. In ppo vero ge nere cognosceret via sensus me morie et experiētie. q in nob facit rem incognitā cognoscā. In ppo vero rem notā fm vnū modū cognoscā facit scdm aliū modū. Quia autē dīna substātia v̄tus et opatio est imensa. Hinc ē qz fm p̄m modū q est p naturā deitatis. infinita actua liter coprehēdit. qdā em infalli bili mo sūme ifinito. oīs ifinitas est finita. qz vō sbstantia virtus et opatio creatuē q̄tumāqz sub limate finita est. ita tñ qz mēs hu mana nō quiescāt nisi in bono infi nito. nec tñ illud coprehendit. qz infinitū nō coprehendit a finito accepta coprehensione ppe. Hinc est qz q̄tū ad scdm modū cognos cendi anima xpi p gloriā copre hensionis capit q̄tūamqz pōt ca pere natura finita p bonū ifinitū btificata. cui est sūme vnita. ac p h ad finita se extēdit actualit ap phendēdo. ad ifinita vero habitua liter vel etiā extēdendo. nō pōt em aīa xpi equari vō. nec in scientia nec in aliq̄ alio. Rursus qz grā maxime respiciat op̄ repationis.

Hinc est qd̄ s̄m̄ terciū modū cog-
noscēdi p̄ ḡtā p̄fectissimā cogno-
uit xp̄s oīa q̄ spectāt ad repatio-
nē nostrā lōge excellētius ⁊ meli⁹
q̄ aliq̄s p̄phetay vel etiā āgeloy.
qz natūa hoīs bene īstituta. nata
erat oīb⁹ creaturis p̄esse et ipsas
nosse tanq̄ eas q̄ debebāt sibi ser-
uire. sic patuit ī p̄mi hoīs additio-
ne. Hinc ē qd̄ q̄tū ad q̄rtū modū
cognoscēdi cognouit xp̄us oīa q̄
spectāt ad mūdānā machinā cō-
struendā lōge excellētius q̄ adā
Postremo qz sens⁹ n̄ est p̄cepti-
uus rez n̄ ad obiecti p̄ntiā Hinc
est qd̄ s̄m̄ cognitionē sensitivā. nō
s̄l̄ cognoscebat oīa. s̄ mō hec. mō
illa. iux̄ qd̄ optimū eāt ad repa-
tionē hūani ḡnis faciendā.

Capitulū. vij.

De p̄fectione meriti ī effectū
plenitudine aut̄ meriti
xp̄i h̄ tenēdū ē. qd̄ ī xp̄o
d̄no fuit oīs meriti p̄fec-
tio ⁊ plenitudo. p̄o q̄tū ad eū qui
merebat⁹. qz non tm̄ erat hō. rez
etiā de⁹. sc̄do q̄tū ad t̄ps ī q̄ me-
rebat⁹. qz ad instanti cōceptionis
vsqz ad horā mortis. t̄cio q̄tū ad
illd̄ p̄ qd̄ merebat⁹. qz p̄ p̄fectissimū
habitū caritatis. et p̄fectissimū
exercitiū v̄tutis ī orādo. ī agēdo
ī patiēdo. q̄rto q̄tū ad eū cui me-
rebat⁹. qz n̄ tm̄ sibi rez etiā nob̄
īmo oīb⁹ iustis. q̄nto q̄tū ad illd̄
qd̄ merebat⁹ nob̄. qz nō tm̄ gl̄iaz
rez etiā ḡtā ⁊ v̄niā. ⁊ nō tm̄ gl̄iaz
sp̄s. s̄ etiā stolā carnis ⁊ apertio-
nē ianue celestis. sexto q̄tū ad id

qd̄ merebat⁹ sibi. qz h̄ nō merebat⁹
glorificationē mentis quā hēbat
merebat⁹ tm̄ glorificationē carnis
et accelerationē resurrectionis. et
clarificationē sui noīs ⁊ dignitatē
iudicarie pt̄atis. septio q̄tū ad
modū q̄ merebat⁹. cū enī triplr̄ di-
catur aliq̄s mereri. v̄l de īdebito
faciēdo debitū. v̄l de debito magis
debitū. vel de debito vno. faciēdo
debitū alio mō. oīb⁹ h̄is modis
meruit nob̄. 3o tm̄ meruit sibi fa-
ciendo h̄ plenitudie gr̄e sp̄ssā p̄
quā xp̄s s̄l̄ eāt bt̄s. ⁊ ī statu me-
redi. ita qd̄ s̄ ei⁹ meritū oīa merita
nr̄a habēt fūdari. Nō at̄ ad intel-
ligētā p̄d̄cōy h̄ ē. qz cū ī p̄no rez
paratiuo xp̄o. s̄. d̄no nr̄o necēria
fuit plenitudo gr̄e ⁊ sapie q̄ sunt
nob̄ origo r̄e ⁊ sc̄v̄uēdi. necē est
qd̄ ī xp̄o fuerit plenitudo ⁊ p̄fectio
oīs meriti h̄z oēz modū plenitudis
Quia. n̄ ī xp̄o fuit plenitudo gr̄e
v̄nionis p̄ quā eāt de⁹ ab īstātī
cōp̄ōis h̄is gloriā cōphēisionis
⁊ motū liberi arbitrii. Hinc est qd̄
necēria fuit ī xp̄o p̄fectio meriti.
⁊ q̄ntū ad excellētā et dignitatē
merētis. ⁊ q̄ntū ad celerimā opor-
tunitatē t̄pis. Kurs⁹ qz fuit ī eo
plenitudo gr̄e singularis p̄sone. p̄
quā habuit firmissimā caritatē. ⁊
oēs v̄tutes p̄f̄e q̄ntū ad habit⁹ ⁊
exercitiā. necesse fuit qd̄ ī eo fuerit
plenitudo meriti q̄ntū ad id p̄ qd̄ cō-
tingit mereri. cuiusmōi ē radix ca-
ritatis ⁊ act⁹ m̄ltiplicis nobilitatis
Ampli⁹ qz fuit ī eo plenitudo
gr̄e capitis p̄ quā plenissimā ha-

buit influentiā in mēbra sua. Hinc est q̄ plenitudinē habuit meriti. nō tñ respectu sui. h̄ etiā respectu n̄ri. q̄b? sicut oīa spūalia q̄ h̄em? influunt rōne dimitatis. sic meruit rōne assūpte hūanitatē. siue sint bona stat? p̄tis. siue etne felicitatis. **P**ostremo qz tātoꝝ carismatū plenitudo. necessario ponebat in xp̄o sumā a p̄fectā felicitatē s̄m sui ptē sup̄iore. licet dispensatiue p̄pt nos es̄ in statu vie. Hinc est qz p̄fectionē habuit meriti q̄tum ad id qd̄ meruit sibi. qz n̄ gloriā a b̄titudinē aīe cōcreatā q̄ naturaliter in ipso oē meritū añcedebat h̄ solū illa aī q̄b? stat? vie stare n̄ poteāt. sic stolā cozporis cū gloriā ficatione sue excellētissime dignitatis. Hinc ē qz p̄fectionē habuit meriti quēadmodū merēdi. **Q**z em̄ in ipso ab instāti cōceptionis fuit p̄fectissima plenitudo. statim meruit oīa q̄ potuit mereri t̄sp̄cū sui. ac p̄ h̄ de debito vno mō. facē potuit debitū alio mō. de debito aut̄ debitū. vel de debito magis debitū facē nō potuit sibi. qz nullo mō potuit i sc̄itate p̄ficē aī a p̄n̄o es̄ sanctissim? fecit tñ h̄ nob̄ qui merito ip̄si? iustificam? p̄ ḡtā p̄ficim? in iusticiā p̄ etnā gloriā cōtonam? ac p̄ h̄ i merito xp̄i radicata sūt oīa merita n̄ra. siue satisfactoria pene. siue meritoria vite etne. qz nec ab offensa sūmi boni digni sum? absolui. nec imēnitatē eterni p̄mij q̄ de? est. digni sum? lucrari. nisi p̄ meritū hoīs dei. cui

dicere possim? et debem? oīa opa n̄ra opat? es in nob̄ dñe. ip̄e iquā est de? . cui p̄pheta dixit. dixi domino de? meus es tu. q̄. b. m.

Capitulū. viij.

De passione xp̄i q̄tū ad statū patientis.

Postq̄ cū v̄bū incarnatū cōsiderata ē v̄nio naturaz cōsiderata ē nihilomin? plenitudo carismatū. deinde cōsideranda est tolerantia passionū. **C**ū quā cōsiderand? ē stat? patiētis. 2° modus cōpatiēdi. 3° exit? passionis. **D**e statu v̄o patiētis h̄ tenēda sūt. s. qz xp̄s assūpsit n̄ tñ hūanā naturā. h̄ etiā defect? circa naturā. Assūpsit em̄ penalitates cozporales. vt famē. sitē. et lassitudinē. Assūpsit a spūales vt tristitiā. gemitū. et t̄rorē. **N**ec tñ oēs cozporales assūpsit. sicut sūt defect? egritudinū mltiformiū. **N**ec oēs spūales. sic sūt ignorā^a a rebelliones carnis ad sp̄m. **N**ec q̄licūqz qz sic necitatē suscepit. vt tñ nihil pati poss̄ iūte. nec s̄m voluntatē deitatis. nec s̄m voluntatē rōis licet passio fuerit i voluntatē sensualitatis a carnis. sic exp̄mit orō saluatoris q̄ d̄t nō sic ego volo h̄ sicut tu vis. **R**ō aut̄ ad itelligentiā p̄dictoz h̄ est. qz cū p̄n̄m repatiuū i recōaliādo. necario habeat mediatoris officiū. ideo necesse ē qz habeat cōuenientiā cū vtroqz extremoz. n̄ solū q̄tū ad naturā. v̄z etiā q̄tū ad ea q̄ sūt cū nām. **Q**m̄ ergo de? ē iust? et b̄tis im?

mortalis et impassibilis. homo vero lapsus est peccator. et miser passibilis mortalis necesse fuit mediatorem dei et hominum posset homines reducere ad deum cum deo conciliare in iusticia et beatitudine cum homine vero impassibilitate et morte ut sic transirent habendo mortalitatem et beatitudinem permanentem. homines reduceret de presenti miseria ad vitam beatam.

Sicut contra angelum malum habendo immortalitatem cum miseria et iniusticia fuit mediator faciens eadem in culpa et miseria per suggestionem suam. Quia ergo Christus mediator debuit habere in innocentiam et beatitudinem fructum cum mortalitate et passibilitate. Hinc est quod simul debuit convenire et apprehensorem de omni etiam statu aliquid habuit in se secundum quod dicitur assumpsisse de statu innocentie peccati immunitatem. de statu nature lapsus mortalitatem. de statu vero glorie beatitudinem fructum perfecte.

Rursus quoniam penalitates vitiose sunt ille quatuor. propter peccatum originale infirmitas. infirmitas et malicia. et concupiscentia stare non possunt cum perfecta innocentia. Hinc est quod has assumere non debuit nec assumpsit. Pene vero que sunt exercitatie virtutis perfecte et testificatie humanitatis vere non simulate. potissime ille sunt que respiciunt naturam in communi sicut fames et sitis in absentia alimenti. tristitia et timor in presentia nocumendi. Hinc est quod illas debuit assumere et assumpsit.

Postremo quod nullus innocens debet inveniri aliquam penam sustinere. quod habet esse in ordine divine iusticie. nullus etiam mortalium vult mori

et pati secundum appetitum nature que naturaliter refugit mortem. Hinc est quod Christus debuit habere homini penalitates. sic tamen ut nihil posset pati invite secundum rationem. non solum propter beatitudinem et divinitatem omnipotentem sibi unitam. per quam poterat repellere omnia. sed etiam propter perfectissimam innocentiam. que habet ordinem naturalis iusticie. nihil permittit pati invite. sic etiam pateret ut tamen habet esse contra naturalem inclinationem et appetitum nature que est in sensualitate et carne.

Et hinc est quod Christus orans secundum rationem. voluntatem carnis exprimebat que passionem refugiebat cum dicebat. transeat a me calix iste. voluntatem tamen rationis voluntati patris conformabat et appetitui carnis proponebat. cum dicebat non mea voluntas sed tua fiat. et sic una voluntas non erat alteri. Scia quod secundum voluntatem divine iusticie quod erat voluit. secundum voluntatem rationis iusticie conformavit. sed secundum voluntatem carnis penam recusavit. sed tamen iusticiam non accusavit. et sic unaqueque voluntas quod suum erat operabatur. et quod ad se pertinebat sequebatur voluntas divine iusticie. voluntas rationalis obedientiam. voluntas carnis naturam. Ac per non erat in christo colluctatio et pugna. sed pacata ordinatio et tranquillitas ordinata.

Capitulum ix.

De passione christi quantum ad modum patendi.

De modo patendi habet tenendum est quod Christus passus est passione generalissima. passione acerbissima passione ignominiosissima passio est iterreptoria habet vivificativa

Passione inquam gñalissimā. q̄tū
ad naturā hūanā. nō solū s̄m oīa
mēbra p̄ncipalia corp̄is. v̄z etiā
s̄m oēm aīe potētā. licz nihil pati
pos̄s s̄z dīnā naturā. **P**ass⁹ ē etiā
passione acerbissima. qz nō solū
dolēdot paties p vulnera. s̄z etiā
cōdolēdo put opaties p̄t nrā des
licta. **P**assus ē etiā passioe igno
miniosissima. q̄ p̄t patibulū cru
cis. qd̄ erat suppliciu pessimoz. et
p̄t s̄fortiū iniquū videlz latronū
cū q̄b? fuit deputat⁹. **P**assus est
v̄o passione interēptoria p sepa
tionē aīe a corp̄e. salua t̄n̄v̄mione
v̄t usq; cū deitate. **A**nathema. n.
est q̄ dicit dei filiū naturā quā se
mel assūpsit aliqñ ēliq̄sse. **N**ō at
ad intelligentiā p̄d̄ cōp̄ hec ē. qz re
patiūū p̄n^m. sic ordinate p̄duxit.
sic a ordinate repaē debuit gen⁹
hūanū. sic igiē repare debet vt sal
ua sit libertas arbitrij. salu? sit mi
hilomin⁹ honor dei. saluus etiam
ordo regim̄is v̄niūsi. **Q**z ergo re
parare debuit salua lib̄tate arbi
trij repauit dādo exēplū efficacis
simū. exēplū aut̄ illd̄ efficacissimū
est qd̄ iuitat a iformat ad culmē
v̄tutū. **N**ihil autē magis infor
mat hoīez ad v̄tutē q̄ exēplū tole
randi mortē p̄t iusticiā a obediē
tiā dīnā. mortē inquam n̄ quācūq;
s̄z penalissimā. **N**ihil v̄o magis
inātat q̄ tanta benignitas q̄ p nob
altissim⁹ dei fili⁹. absq; nr̄is meritis.
imo cū multis nr̄is demeritis
posuit aīam suā q̄ benignitas tāto
maior oñdit q̄to p nob̄ ḡuioraz

abiectiona pati voluit de? **Q** em̄
p̄prio filio suo nō pep̄cit. s̄z p nos
bis oībus tradidit illū. quō non
etiā cū illo oīa nob̄ donauit. exq̄
inuitat⁹ ad ipsū amādū et amatū
imitandū. **R**ursus qz repare de
buit saluo honore dei. ideo repa
uit offerēdo obsequiū satisfactor
iū. **E**st aut̄ satisfacē honorē deo
debitū ipendē. honor aut̄ deo s̄b
tract⁹ p supbiā a inobediētiā res
spectu rei ad quā hō astringitur.
nullo mō meli⁹ restituit q̄ p hū
miliatōnē a obediētiā ad eā rē ad
quā nullaten⁹ tenet. **Q**m̄ ergo
p̄ps̄ **I**hs̄ inq̄tū de? eglis erat p̄ri
i forma dei inq̄tū hō inoēs nul
laten⁹ erat debitor mortis. dū se
metipsū exinaniuit. et fact⁹ ē obe
diens vsq; ad mortē. exoluit deo
qd̄ nō rapuit. p obsequiū satisfac
tionis p̄fecte. et obtulit sacrificiū
suauitatis sūme p p̄fecta dei plas
tatione. **P**ostremo. qz reparare
debuit saluo ordine regim̄is v̄ni
uersi. ido p mediū duemētissimū
repauit. **C**ōueniētissimū at̄ est vt
d̄ria d̄rijs currētur. **Q**z ergo hō
volēs eē sapiēs vt de? peccauit in
ligno vitito. volēs delectari. ita q̄
inclinat⁹ ē ad libidinē erect⁹ in p̄
sūptionē. ac p h̄ totū gen⁹ hūa^m
ifectū ē. a p̄didit imōclitatē. a in
currit debitā mortē. hīc ē q̄ ad h̄
q̄ hō repare? duemētī remedio
de? fāc̄ hō voluit hūiliai a i ligno
pati a d̄vniūsalē ifectōz pati pas
sione acerbissimā d̄ p̄sūptionē pas
sione ignominiosissimā d̄tra mortē

debita et inuita. pati voluit mortē
debitā nō iuitā. sed volūtariā. Qz
ergo gñalitas corzupcōis in nob
infecēat n̄ solū corz p? a aiaz. h̄ etiā
oēm corzporis ptē. a oēm aie potē
tētā. Hinc ē qz xp̄s pass? ē in oī
corzporis ptē. et in oī potētia aie.
a in supiori portione rōis q̄ sūme
in deo delectabat. vt rō. et ppter
vniōnē sui ad supius. et sūme pa
tiebat vt natuā. a ppter diuiciōnē
ad inferi? qz xp̄s erat viator a cō
phensor fil' filius? qz libido v
hemēter ifecērat i nob aiaz a car
nē. et q̄tū ad carnalia. et q̄tū ad
spūalia pctā. Hinc ē qz xp̄s a acer
bissimā passionē pass? ē in carne
a amarissimā cōpass? ē in aia. Et
qz in carne erat maxie eq̄litas cō
plexionis. et pfecta viuacitas sen
suū. in aia v̄o sūma caritas ad deū
a sūma pietas ad pximū. Hinc ē
qz vtrūqz dolor fuit itēfissim? Am
plius qz tumor supbie aliqñ con
surgit interi? ex p̄sūptione. aliqñ
exteri? ex ostētacōe. a aliena lau
de. ido ad ēmediādū oēm supbiā
xp̄s pass? ē vtrūqz gen? ignomis
nie. et in se patiēte. et in comitatu
quē habuit i passioe. Postremo
qz hec oia n̄ attingebāt dīmā na
turā ipassibile. h̄ solū hūanā. Hic
est qz i morte xp̄i. sic facta ē diuis
io aie a carne. vt tñ salua eēt vni
tas p̄sone. a vniō tā carnis q̄ aie
ad deitatē. a qz vniō aie cū corpe
facit hoiem a facit viuū. Hinc ē qz
xp̄s n̄ fuit hō i illo t̄duo. licet aia
a caro eēt. vniō aū verbo. Vñ qz

mors in hūana natuā nō potuit
mortē inducē in p̄sonā q̄ sp̄ fuit
vua. et ido mortua ē mors iuita
a p xp̄i mortē. absorpta ē mors in
victoria. a deuict? p̄ncēps mortis
ac p h̄ hō a morte. a causa mortis
p meritū mortis xp̄i tāq̄ p reme
dium efficacissimū liberatus.

Capitulū. x.

De passioe q̄tū ad exitū passiois

DE exitu at passionis xp̄i
a fructu. h̄ indubitanter
tenēda sūt. qz aia xp̄i p?
passionē descēdit ad infernū siue
ad limbū. ad liberacōz n̄ oīm. sed
eoy q̄ int̄ mēbra xp̄i decesserūt per
fidē viuā vel fidei sacra. P? h̄ t̄cia
die resurrexit a mortuis. resumē
do corz? viuificatū. sed n̄ tale q̄le
p̄us fueat. qz p̄us fueat passibile
mōle. postea aūt resurrexit im
passibile et imortale. viues i sem
piternū. Deinde p?. xl. dies ascē
dit ad celos. vbi sup oēm creatu
rā exaltat? sedet ad dexterā dei pa
tris qd̄ dictū intelligit. nō q̄ntū
ad sitū q̄ nō cōpetit deo patri. sed
q̄ntū ad excellētā bonoy. qz. scz
residet in potiorib? bonis patris.

Postremo interiectis decē diebo
misit in ap̄los p̄missū sp̄m̄sc̄m p
quē cōgregata ē ecclesia gentiū. a
ordinata sc̄dm diūsas distributio
nes officioy et grāy. Rō aūt ad
intelligentiā p̄dictoy h̄ est. quia
sicut xp̄us inq̄tū verbū increatū
p̄fectissimē oia formauit. sic inq̄tū
incarnatū oia p̄fectissime refōre
debit. Decet em̄ p̄fectissimū p̄n

cipiū op? nō dimittē cōtra pfectū
 Debit ergo reparatiū p n^m re
 dēptionis hūane p remediū ducē
 ad pfectū. ad h^o at q^o est pfectissimū
 oportuit q^o eēt sufficiētissimū
 et efficacissimū. **Q**z sufficiētissimū
 iō se extēdit ad cēlestia. trestria. et
 ifernalia. Quia ergo p xpm sūt
 ifernalia recupata. trestria reme
 diata. cēlestia reintēgta. ita q^o p^m
 horū fecit pmiā. sed m per g^otiā. et
 tēciū p gloriā. idō p^o passionē aīa
 descēdit ad iferos. ad liberādū in
 inferno detētos. deinde resurrexit
 a mortuis. ad uiuificādos i pētis
 mortuos. ascēdit ad cēlos reducē
 do captiuitatē ad reitēgrādū ihrlin
 cēlestē. misit spm̄scm̄ ad edificandū
 dū ihrlin trestre. q^o oīa necessario
 sequūt^r exegūt^r ad sufficiētā
 repationis hūane. **H**urs^o. qz re
 mediū illd fuit efficacissimū tā in
 eos q^o xpi aduentū p^ocesserūt q^o in
 eos q^o sequūt^r. q^o tñ ad ipsū xpm
 accēdūt et accesserūt. et ei^o mēbra
 fuerūt et sūt. tales aut sūt q^o adhe
 rent ei p fidē. spem et caritatē. idō
 tmediū illud hrē debuit efficiā
 pmo in eos q^o in xpm crediderūt
 credēdo sperauerūt. et sperādo ama
 uerūt. ac p h^o statū debuit ad ife
 ros descēdē. ad ipsorū liberaōnē
 Dñ apta ianua celi p xpi passio
 nē qui satisfaciendo amouerat rū
 pheā. mutādo simam dīnā eripuit
 de iferno oīa mēbra sua. Debit
 etiā habē efficiā p^ocipuā in eos
 q^o xpi aduentū sequūt^r ut attra
 hendo ad fidē. spem et caritatē.

tandē ad gloriā pducēt cēlestē. ut
 igitur edificaēt ad fidē q^o credim^o.
 xpm v^o hoīem. q^o credimus eum
 voluisse nos redimē per mortē. et
 ad vitā nos reducere posse p res
 surrectionē. idō voluit resurgere
 ad vitā immortalē. interiecto tñ
 spacio t^opis debito. s. xxxvi. horarū
 in q^o ostendit. qz vere mortu^o fuit
 nec magis accellerare. ne si citius
 resurgēt crederet^r q^o nō vere mor
 tuus fuisset. sed se mortuū finis
 nec āplus differre. ne si sp^o iacēt
 in morte crederet^r ipotēs q^o nul
 los posset ad vitā reuocā. idō re
 surrexit t^ocia die. **A**mpli^o vt eris
 geret ad spem. ad cēlestē ascēdit
 gloriā quā speram^o. h^o qz spes nō
 oritur nisi ex fide imōlilitatis futuē
 idō nō statū ascēdit. h^o spacio xl.
 diez interiecto. in q^o p mltā signa et
 argumēta v^oā astruēt r^osurrectio
 nē p q^o anim^o solidaret^r in fide. et
 sbleuaret^r ad sperandā gloriā cē
 lestē. **P**ostremo vt inflāmaēt ad
 caritatē misit ignē spūscū in die
 pēthecostes. **E**t qz null^o h^o igne
 replet^r nisi q^o q^orit. petit. et pullat
 cū instāti et iportuno spei desideio
 idō nō statū p^o ascensionē misit.
 h^o decē diez spacio interiecto in q^o
 discipuli ieiunātes orātes et gemē
 tes. disposuerūt se ad spūscū sus
 ceptionē. ac p h^o sic debitā serua
 uit horā i patiēdo. sic i resurgēdo
 sic in ascēdēdo i cēlū. sic imittēdo
 spm̄scm̄ et ppter foundationē triū
 v^otū p^odictay. et p^optē mltā mste
 ria q^o in h^ois tēporib^o implicatur

Et quia spiritus est caritas est. et
 per caritatem habet. est oim origo ca-
 rismatum. ideo cum descendit spiritus
 effusa est plenitudo carismatum ad
 corpus christi mysticum summandum. Et
 quia diuisa membra debent esse in corpore
 perfecto. et diuersorum membrorum diuisa
 sunt officia et exercitia. et diuersorum
 officiorum diuisa carismata. **H**inc est
 quod vni datur per spiritum homo sapientia.
 alij sermo scientie. alij fides. alij gratia
 sanitatum. alij operatio virtutum. alij pro-
 phetia. alij discretio spirituum. alij
 gratia linguarum. alij interpretatio ser-
 monum. que omnia operatur vni. atque idem
 spiritus. diuidens singulis. put vult homo
 suam liberalissimam prouidentiam et prou-
 dentissimam largitatem.

ExPLICIT quarta pars

Incipit ps quata de gratia spiritus

Capitulum primum.

De gratia in quantum est donum dimittitur datum

Post tractatum de in-
 carnatione ubi quod est
 origo fontis omnis do-
 ni gratiarum. dicenda sunt
 aliquid de gratia spiritus
 circa quam nobis quedam consideranda
 quodrupte occurrunt. primo in quantum est
 donum dimittitur datum. secundo in operatio-
 ne ad libitum ad arbitrium. tertio in com-
 paratione ad habitus virtutum. quarto
 in operatione ad exercitia meritorum.
De gratia igitur in quantum est donum dimi-
 tus datum habentia sunt. scilicet quod ipsa est
 donum quod a deo immediate donatur et
 infunditur. et esse cum ipsa datur et ipsa spi-
 ritus est quod est donum lucreatum optimo
 factum quod descendit a patre lumine per

per verbum incarnatum. homo quod Jobes in
 Apocalypsi vidit flumen aquarum splen-
 didum. tanquam cristallum procedentem de
 sede dei et agni. Ipsa nihilominus
 est donum per quod anima efficitur spiritus
 christi. filia patris eterni. et templum spiritus
 quod nullo modo fit nisi ex digna com-
 desatione et comdesatione dignatione
 maiestatis eterne per donum gratie sue.
Ipsa denique est donum quod animam pur-
 gat. illuminat. et perficit. viuificat.
 reformat. et stabilizat. eleuat. assimi-
 lat. et deo iungit. ac per hoc acceptabi-
 lem facit. propter quod donum homini gratia
 gratia facies recte dicitur et debuit appel-
 lari. **N**on autem ad intelligentiam per dicitur
 hoc est. quia cum primum per dicitur
 sua summa benignitas fecerit spiritum
 rationale capacem beatitudinis eterne.
 et reparatum primum. capacitate illam
 infirmam per peccatum repauerit ad sa-
 lutem. et beatitudo eterna consistit in ha-
 bendo summum bonum. et hoc est deus et bonum
 excellens inproportionate omnem huma-
 mani obsequij dignitatem. nullus
 omnino ad illud summum bonum dignus est
 puenire cum sit omnino super omnes limites
 nature nisi deo descendente sibi ele-
 uetur ipse super se. deus autem non descendit
 descendit per sui essentiam incommutabilem.
 sed per influentiam ab ipso manantem. nec
 spiritus eleuat super se per situm localem. sed
 per habitum deiformem. **N**ecessario est igitur
 spiritui rationali ut dignus fiat eterne
 beatitudinis. quod propter hoc fiat influen-
 tie deiformis. hoc autem influentia deis-
 formis. quia est a deo. et homo deus. et
 propter deum. ideo reddit imaginem nre
 mentis conformem beatissime trinitati.